

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421200301
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1421200301.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: F. I.V. H., J. X.X.XXXX, G. Na E. I. XXXX G. proti žalovaným: X/ V. H., J. XX.XX.XXXX, G. K. XXXX/XX G. a 2/ V. H.D., J. XX.XX.XXXX, bytom Č. Y. XXXX/X G. o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3.3.2021, č. k. 9C/5/2021-82, jednomyselne takto

rozhodol:

Odvolací súd pristúpenie Jozefa Kučeru, nar. 12.5.1950, bytom M.R.Štefánika 42, Zvolen do konania na strane žalovaného nepripúšťa.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I., II., IV. a V. mení tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

Žalovanému 1/ a žalovanej 2/ sa proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie neodkladným opatrením nariadil žalovanému 1/ ako vlastníkovi pozemku, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX, vedenom na Okresnom úrade Bratislava, Katastrálny odbor, pre katastrálne územie Záhorská Bystrica, ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, povinnosť v prospech vlastníka záhradnej chatky (žalobcu) evidenčné č. XXXX/X, ktorá je postavená na časti výmer pozemku žalovaného 1/, strpieť právo žalobcu na neobmedzené užívanie, prevádzkovanie, údržbu, a opravu záhradnej chatky, vrátane vstupu osôb a prechodu pešo po príľahlom chodníku k záhradnej chatke (výrok I.). Ďalej nariadil žalovanej 2/ ako vlastníčke pozemku, parc. č. XXXX/XXX - zastavená plocha a nádvorie o výmere 12 m², vedenom na Okresnom úrade Bratislava, Katastrálny odbor, pre katastrálne územie Záhorská Bystrica, ako parcely registra „C“, list vlastníctva nezaložený, ku ktorému je právny vzťah daný parc. č. XXXX - orná pôda, ako parc. reg. „E“ evidovaná na katastrálnej mape, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, povinnosť v prospech vlastníka záhradnej chatky (žalobcu) evidenčné č. XXXX/X, ktorá je postavená na časti výmer pozemku žalovanej 2/, strpieť právo žalobcu na neobmedzené užívanie, prevádzkovanie, údržbu a opravu záhradnej chatky, vrátane vstupu osôb a prechodu pešo po príľahlom chodníku k záhradnej chatke (výrok II.). Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok III.). Žalovaných 1/ a 2/ poučil, že môžu podať na Okresný súd Bratislava IV žalobu vo veci samej v spore žalobcov: 1/ V. H., J. XX.XX.XXXX, bytom K. Č. XXXX/XX, G., X/ V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. Y. Č. XXXX/ X, G., proti žalovanému: F. I. H., nar. XX.XX.XXXX G. Na E. I. Č. XXXX XX G., o vyporiadanie práv k stavbe na cudzom pozemku (výrok IV.). Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 1 písm. c) a d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 zákona č.

160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalobca osvedčil, že disponuje legálnou stavbou, ktorá však stojí na cudzom pozemku, pričom prístup k predmetnej záhradnej chatke je možný len cez pozemky žalovaných 1/ a 2/. Konštatoval, že v dôsledku súčasného správania sa žalovaného 1/ a žalovanej 2/ hrozí obava, že žalobca nebude môcť predmetnú záhradnú chatku užívať a obhospodarovať, s tým, že možnosť prístupu k záhradnej chatke len cez pozemky vo vlastníctve žalovaného 1/ a žalovanej 2/ vyplýva z telefonátu žalovaného 1/ zo dňa 24.06.2020 ako aj sms správy žalovaného 1/ zo dňa 25.06.2020, ktorými žalobcovi oznamuje výmenu zámkov na predmetnej záhradnej chatke a vstupnej bráne na ulici N. I. L. G.. Vyvodil, že žalobca osvedčil, že nemôže predmetnú záhradnú chatku ani v nevyhnutnom rozsahu užívať, prevádzkovať, udržiavať, opravovať, prichádzať k nej a nenariadením neodkladného opatrenia vo vyhovujúcom rozsahu by mohol vzniknúť priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom. Dospel k záveru, že žalobca osvedčil dôvodnosť uplatneného práva (nároku), ako aj potrebu neodkladnej úpravy (vo vyhovujúcom rozsahu), bez ktorej by mu hrozila ťažko napravitelná ujma. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou sa domáhal uložiť žalovaným 1/ a 2/ strieť právo akejkolvek stavebnej úpravy na predmetnej záhradnej chatke, keď žalobca v tejto súvislosti ani len netvrdil, a nepredložil žiadnu listinu, preukazujúcu nevyhnutnosť a akútnosť vykonania nejakých stavebných úprav. Takisto nevyhovel návrhu žalobcu v tej časti, ktorou sa domáhal uložiť žalovaným 1/ a 2/ povinnosť strieť vjazd vozidlami žalobcu prípadne ním poverených tretích osôb cez príslušné pozemky žalovaného 1/ a žalovanej 2, keď nebolo osvedčené, že žalobca, resp. jeho právny predchodca realizoval právo prístupu k predmetnej záhradnej chatke cez dotknuté pozemky v navrhovanom rozsahu vozidlami a už vôbec nie na základe poverenia aj pre tretie osoby; zároveň nebolo možné ani vyvodiť záver o možnosti prejazdu cez žalobcom označený chodník vozidlami (aj pre tretie osoby). Uviedol, že žalobcom navrhnutý prístup k predmetnej záhradnej chatke v pomerne širokom rozsahu žalobca neosvedčil žiadnym podkladom (aktuálny geometrický plán, príp. inou relevantnou listinou). Vo vzťahu k požadovanému uloženiu povinnosti zdržať sa zásahov (oplotením, zátarasami, násypmi, priekopami a pod.) dospel súd k záveru, že predložené listinné dôkazy nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti neodôvodňovali, keď žalobca v tejto súvislosti ani len netvrdil, a nepredložil žiadnu listinu, ani záznam o zásahu alebo úmysle žalovaných 1/ a 2/ zasahovať do jeho práva oplotením, zátarasami, násypmi, priekopami a pod., z ktorých by čo i len nepriamo mohol vyplývať takýto úmysel žalovaných a neosvedčil ani uskutočnenie konkrétnych aktivít žalovaných, ktoré by k tomu mohli smerovať. Za daného stavu, keď žalobca neosvedčil existenciu hrozby takéhoto správania žalovaných, ktoré by mohlo mať za následok zhoršenie postavenia žalobcu, či iný neprípustný nepriaznivý následok, konštatoval, že v danom prípade neboli neplnené zákonné predpoklady pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 337 ods. 1 C.s.p. poučil žalovaných 1/ a 2/ o možnosti podať žalobu na súd. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na nesprávnu vecnú legitimitáciu žalovanej 2/, nakoľko vlastníkom predmetných pozemkov podľa listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. L. G. je nielen žalovaná 2/, ale aj osoba F. Z. H., ktorý ako spoluvlastník absentuje v napadnutom uznesení, čo je podstatná vada rozhodnutia a zároveň došlo k odňatiu jeho práva konať pred súdom. Za nesprávne skutkové zistenie považovala konštatovanie súdu, že žalobca disponuje legálnou stavbou, nakoľko užívanie stavby záhradnej chatky bolo povolené iba do r. 1991 a od tejto doby nebolo prijaté nijaké rozhodnutie, ktoré by túto stavbu legalizovalo. Uviedla, že organizácie združujúce záhradkárov sa snažili o legalizáciu stavieb získaním užívacích práv k pozemkom, na ktorých sú domčeky postavené, ich snaha však bola definitívne zamietnutá rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Sžr/8/2016. Dodala, že žalobca si svoje vlastníctvo stavby a užívania pozemkov odvádza od záhradkárskej osady N. I., ktorá zanikla pred účinnosťou zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkárskejších osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim a následne boli predmetné pozemky vrátené pôvodným vlastníkom. Uviedla, že s poukazom na uvedené nemôže byť odvodená ani právna ochrana spornej chatky, prístup k nej a jej legalizácia na cudzom pozemku s tým, že pozemky, na ktorých je postavená chatka, užíva žalobca protiprávne a z tohto dôvodu by mal chatku odstrániť a vypratať daný pozemok a nie naopak, žiadať o dodatočné stavebné povolenie, legalizáciu stavby a zriadenie vecného bremena prechodu a vstupu na pozemok. Poukázala na to, že predmetné pozemky boli užívané dočasne, a to organizáciou JRD O. a následne aj záhradkárskou osadou na obdobie 12 rokov na základe zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 5.6.1978.

Konštatovala, že v zmysle kolaudačného rozhodnutia zo dňa 23.9.1987 ObNV Bratislava IV povolil dočasné užívanie stavby do doby platnosti nájomnej zmluvy, t.j. do 29.4.1991, pričom po uplynutí tejto doby bol stavebník povinný stavbu odstrániť bez nároku na náhradu a na vlastné náklady (o dočasnosti stavby svedčí aj skutočnosť, že stavbe bolo pridelené len evidenčné číslo). Upozornila, že žalobca zamlčal skutočnosť, že Mestská časť Záhorská Bystrica rozhodnutím zo dňa 11.9.2020 prerušila konanie o dodatočnom povolení stavby a požiadala ho, aby doplnil svoju žiadosť okrem iného preukázaním vlastníckeho, resp. iného práva k zastavaným pozemkom, pričom je dôvodné predpokladať, že žalobca sa práve z tohto dôvodu snažil získať rozhodnutie súdu o práve na neobmedzené užívanie záhradnej chatky. Za nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie považovala aj konštatovanie, že žalobca má právo na neobmedzené užívanie, prevádzkovanie záhradnej chatky, nakoľko takéto právo nikdy nemal (právo užívať stavbu bolo časovo obmedzené) a súd nemohol takéto právo pre žalobcu bez vôle žalovaných zriadiť a ignorovať ich vlastnícke právo. Podľa jej názoru v danom prípade absentuje aj potreba bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán, keďže žalobca už 30 rokov neoprávnene užíva pozemky vo vlastníctve žalovaných a mal k dispozícii dostatočne dlhú dobu na to, aby svoje užívateľské nároky uviedol do súladu s právom, čo však nemožno dosiahnuť neodkladným opatrením, ale riadnym konaním vo veci samej. Poukázala na to, že napadnuté uznesenie vlastne zakladá vecné bremeno na pozemkoch žalovaných strpieť stavbu a tým vytvára priestor, aby sa z dočasnej stavby stala trvalá, na to však slúžia osobitné postupy, predovšetkým stavebné konanie, v rámci ktorého je možné tento účel dosiahnuť. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. K odvolaniu pripojila výpis z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. L. G., rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2017, sp.zn. 3Sžr/8/2016, vyjadrenie Družstva podielnikov DEVÍN zo dňa 29.3.1999, potvrdenie miestneho úradu Záhorská Bystrica zo dňa 18.3.1998, zmluvu o prenechaní združených členských pozemkov na poľnohospodárske využitie zo dňa 5.6.1973, kolaudačné rozhodnutie zo dňa 23.9.1987, rozhodnutie o určení evidenčného čísla zo dňa 23.9.1987, výzvu stavebného úradu na doplnenie žiadosti a prerušenie konania zo dňa 11.9.2020.

4. Proti uzneseniu v rozsahu výroku I. a IV. podal odvolanie aj žalovaný 1/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vydanie neodkladného opatrenia, keď netvrdil a neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Poukázal na to, že súdna prax už dávnejšie dôvodila, že zásadne (spravidla) neodkladné opatrenie nemôže byť vydané, ak by bol jeho obsah totožný s rozhodnutím vo veci samej; vecná zhodnosť výroku rozhodnutia vo veci samej a obsahu ochrany poskytovanej neodkladným opatrením je prípustná len celkom výnimočne. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1MCdo/2/2011 a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.4.2020, sp.zn. 16Co/41/2020, pričom mal za to, že právne závery odvolacieho súdu sú plne aplikovateľné aj v tomto prípade, keďže až právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je zavŕšením civilného sporového konania (na základe riadne vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej), konštatuje celkovú opodstatnenosť uplatneného nároku a vyhovením navrhovanému neodkladnému opatreniu by konanie vo veci samej úplne stratilo svoj zmysel, keďže žalobca by dosiahol pre neho pozitívny výsledok bez časového ohraničenia a bez povinnosti zaplatiť žalovanému akúkoľvek náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku. Zároveň nepovažoval za správny postup podľa § 337 ods. 1 C.s.p. s tým, že súd mal uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej v stanovenej lehote. S ohľadom na podstatné skutkové okolnosti prípadu, najmä dočasný charakter stavby záhradnej chatky podľa jeho názoru v danej veci nedochádza k situácii predpokladanej v ust. § 135c zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcu zamietne.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ vyjadril podaním zo dňa 19.4.2021, v ktorom uviedol, že tvrdenie žalovaného 1/, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, je zavádzaním súdu, nakoľko žalovaný 1/ naďalej výmenou zámkov na záhradnej chatke neoprávnene užíva cudzí majetok vrátane osobných vecí žalobcu, majetku a spotreby elektrickej energie, ktorú vrátane dane z nehnuteľnosti hradí žalobca. Ani ďalšia námietka žalovaného 1/, týkajúca sa poučenia žalovaných, podľa jeho názoru neobstojí, nakoľko napadnuté uznesenie je vecne správne a zrozumiteľne zdôvodnené. Vo vzťahu k

odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že po opätovnej identifikácii vlastníckeho práva k parcele č. XXXX/XXX je pravdou, že spoluvlastníkom tejto parcely je aj F. Z. H., pričom po doručení odvolania podal súdu prvej inštancie návrh na pristúpenie podľa § 79 C.s.p., alternatívne podľa úvahy súdu návrh na doplnenie chýbajúcich náležitostí v označení na strane žalovanej 2/. Nesúhlasil s argumentáciou žalovanej 2/, že stavba je nelegálna, nakoľko uvedené konštatovanie by podľa jeho názoru platilo iba v prípade, ak by bola predmetná stavba postavená bez rozhodnutia - stavebného povolenia, čo nie je daný prípad, pretože záhradná chatka bola postavená na základe rozhodnutia ObNV Bratislava IV zo dňa 1.7.1981, ktorým bolo vydané stavebné povolenie na realizáciu dočasnej stavby a odo dňa jej realizácie je hradená daň z nehnuteľnosti. Poukázal na svoju snahu vyporiadať stavbu na cudzom pozemku so žalovanou 2/, ako aj na skutočnosť, že ju informoval o podaní žiadosti o dodatočné povolenie stavby, ku ktorej sa kladne vyjadrili Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy a samotná Mestská časť Bratislava Záhorská Bystrica. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Sžr/8/2016 vyplýva, že tvrdenia žalovaného popierajú logiku tohto rozhodnutia, ktorým sa potvrdzuje, že vlastnícke právo k pozemkom pôvodných vlastníkov, ktorým však nie sú riešené vlastnícke práva k stavbám, že rozsudok bol vydaný po roku 2016 a následné ponuky užívateľov záhradkárskej osady boli zmarené v začiatku návrhu, že pôvodným vlastníkom sú známe všetky skutočnosti, ktoré zaťažujú predmetný pozemok ako i stav dlhodobo existujúcich stavieb s príslušenstvom. Podľa jeho názoru žalovaná spája pojmy nelegálna stavba a stavba na cudzom pozemku. Na záver uviedol, že má za to, že ak odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 C.s.p. alebo odvolanie nie je odôvodnené prípustnými odvolacími dôvodmi alebo odvolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 365 C.s.p., odvolací súd takéto odvolanie odmietne. Zároveň podaním zo dňa 19.4.2021 navrhol, aby do konania na strane žalovaných pristúpil F. Z. H., J. XX.X.XXXX, bytom S..V..Š. XX, L., ktorý je spoluvlastníkom parcely č. XXXX, k.ú. L.E. G.. Alternatívne navrhol, aby podľa úvahy súd doplnil a tým odstránil chýbajúce náležitosti v označení na strane žalovanej 2/. Podaním zo dňa 29.6.2021 žiadal o vydanie opravného uznesenia, nakoľko v uznesení súdu prvej inštancie došlo k zrejmej nesprávosti v označení parcely č. XXXX/XXX k.ú. L. G. vrátane doplnenia druhu pozemku.

6. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná 2/ podaním zo dňa 6.6.2021, v ktorom uviedla, že jej odvolanie nesmeruje proti odôvodneniu uznesenia, ale proti výroku, čo je jednoznačne vyjadrené v návrhu, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Argumentáciu žalobcu o tom, že jeho stavba je legálna, považovala za právnu zvrátenosť, nakoľko stavba bola povolená ako dočasná a po uplynutí stanovenej doby mala byť zlikvidovaná, t.j. na jej pozemku sa dávno nachádza neoprávnené, z ktorého dôvodu nemôže pozemok plnoprávne využívať. Podľa jej názoru ak by stavba žalobcu bola legálna, nemusel by sa snažiť o jej dodatočnú legalizáciu, pričom platenie dane z nehnuteľnosti nemá žiaden význam pre posúdenie merita veci. Uviedla, že vyjadrenia orgánov samosprávy posudzujú vec z hľadiska územného plánovania a nijako sa nedotýkajú vlastníckych práv spojených s pozemkami.

7. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc z ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodné. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že posudzujúc odvolania podľa ich obsahu, výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol vo zvyšku návrh zamietnutý, nebol odvolateľmi napadnutý, preto ani nebol podrobený odvolaciemu prieskumu.

8. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zjavné, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Z citovaných zákonných ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. V Civilnom sporovom poriadku je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverné osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), a súčasne vyžaduje, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej (dočasnej) úpravy. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov, by bolo právo niektorej zo strán ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie meritórneho rozhodnutia, čo ale neoslabuje potrebu osvedčenia aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov.

16. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému 1/ ako vlastníkovi pozemkov parc.č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX M. XXXX/XXX, k.ú. L. G. v prospech navrhovateľa ako vlastníka záhradnej chatky, ev.č. XXXX/X postavenej na časti pozemku žalovaného 1/, strpieť právo neobmedzeného užívania, prevádzkovania, údržby, opravy a akejkoľvek stavebnej úpravy vrátane vstupu osôb, prechodu pešo po príľahlom chodníku k záhradnej chatke ako i vjazdu vozidlami žalobcu, prípadne ním poverených tretích osôb cez príľahlé pozemky žalovaného 1/. Uloženia rovnakej povinnosti sa domáhal aj voči žalovanej 2/ ako vlastníčke pozemku parc.č. XXXX/XXX, k.ú. L. G.. Súčasne žiadal, aby bola žalovanej 2/ uložená povinnosť zdržať sa zásahov (oplotením, zátarasami, násypmi, priekopami a pod.), ktoré by do uvedeného práva užívať, prechodu pešo a motorizovanými vozidlami zasahovali. Pre úspech v tomto konaní bolo potrebné zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia predovšetkým osvedčiť pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, v tomto prípade taký právny vzťah, ktorý by odôvodňoval jeho právo pozemky vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ užívať. Žalobca však v konaní ničím nepreukázal taký vzťah k pozemkom, na ktorých sa nachádza záhradná chatka, ktorý by odôvodňoval jeho užívacie (príp. iné) právo k predmetným pozemkom. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že príslušným orgánom štátnej správy bolo povolené užívanie stavby - záhradnej chatky iba dočasne, do 29.4.1991, pričom po uplynutí lehoty bol stavebník povinný stavbu na výzvu stavebného úradu odstrániť na vlastné náklady bez nároku na náhradu. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že po tomto období mu svedčí obligačné (príp. vecné) právo mať na pozemkoch postavenú stavbu, ktorému by sa mala prostredníctvom neodkladného opatrenia poskytnúť ochrana v podobe povinnosti žalovaných strpieť neobmedzené užívanie, prevádzkovanie, údržbu, opravu záhradnej chatky, ako aj vstup, prechod (prejazd) k nej. Z tvrdení žalovaných a listín predložených žalovanou 2/ možno vyvodiť, že zjavne ide o prípad, keď vlastníkovi stavby zaniklo obligačné právo mať na pozemku umiestnenú stavbu v dôsledku časového obmedzenia tohto práva. Odvolací súd na okraj uvádza, že hradenie dane z nehnuteľnosti takéto právo nezakladá a nepreukazuje jeho existenciu. Odvolací súd konštatuje, že z takto zisteného skutkového stavu veci nemožno vyvodiť dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu (ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana), a argumentácii žalovaných je potrebné priznať úspech.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno opomenúť skutočnosť, že povinnosti nariadené neodkladným opatrením prakticky zakladajú vo vzťahu k žalobcovi práva k cudzím pozemkom, a to trvale a bez súčasného poskytnutia náhrady. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je v danom prípade

prípustné nariadiť neodkladné opatrenie v požadovanom ani v pripustenom rozsahu, keď zo žiadnych predložených dôkazov nemožno odvodiť nárok žalobcu užívať cudzie pozemky, a to v určitom rozsahu a za určitú náhradu, ktorý má byť zo strany žalovaných ohrozený. Odvolací súd konštatuje, že za daného skutkového stavu nie je možné bez ďalšieho dospieť ani k záveru o aplikovateľnosti ust. § 135c a § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec, ktorý záver by však musel byť komplexne vyriešený iba v konaní vo veci samej.

18. Odvolací súd vo vzťahu k pozemku parc.č. XXXX/XXX konštatuje, že tento je v spoluvlastníctve žalovanej 2/ a Z. H. (každého v 4/8), ktorá skutočnosť vyplýva z predloženého listu vlastníctva. V prejednávanej veci, v ktorej sa koná o nárokoch súvisiacich so stavbou na cudzom pozemku a právom cesty cez cudzí pozemok, musia byť stranami sporu všetci spoluvlastníci dotknutých pozemkov, keďže ide o tzv. nerozlučné spoločenstvo, t.j. procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozhodnutie musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalovaný. Odvolací súd na okraj poznamenáva, že okruh účastníkov konania (strany sporu) zásadne určuje žalobca (navrhovateľ). Otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva, pričom nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže byť posudzované ako vada návrhu, ktorú možno odstrániť doplnením chýbajúcich náležitostí návrhu. Ak teda žalobca neoznačil v spore všetkých spoluvlastníkov nehnuteľnosti parc.č. XXXX/XXX, vo vzťahu k požadovanému uloženiu povinnosti týkajúcej sa tohto pozemku, absentuje v danej veci pasívna vecná legitímácia, čo je samostatným dôvodom pre zamietnutie návrhu v tejto časti. Zároveň nebolo možné vyhovieť návrhu navrhovateľa na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovaných (Jozef Kučera), keďže tento návrh bol podaný v rámci odvolacieho konania a v zmysle § 378 ods. 2 C.s.p. na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení subjektov. Odvolací súd z uvedeného dôvodu nepripustil, aby do konania pristúpil Z. H. na strane žalovaného.

19. Za danej situácie, keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise nemožno vyvodiť osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku žalobcu, a čiastočne aj z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie, nie je možné poskytnutie procesnej prevencie súdom.

20. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného podľa § 388 C.s.p. zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcom výroku I. a II. a v súvisiacom výroku IV. a V. tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

21. V súvislosti s návrhom žalobcu na opravu napadnutého uznesenia v časti označenia pozemku vo vlastníctve žalovaného 1/, odvolací súd dospel k záveru, že vyhovieť tomuto návrhu by bolo nadbytočným a nevhodným vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu v napadnutom rozsahu tak, že návrh žalobcu zamietol.

22. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ majú voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).